แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙

งานสาธารณสุข สำนักปลัด อบต.
องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ
อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

คำนำ

ตามที่จังหวัดนราธิวาส ได้แจ้งแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดนั้น เพื่อให้เป้าประสงค์และตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙ บรรลุตามวัตถุประสงค์ องค์การบริหารส่วนตำบลมูโนะ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙ เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ

สารบัญ

เรื่อง	**หน้า**
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๔
ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอย	๑๓
ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย	๒๑

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ เรื่อง ประกาศใช้แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑
บทนำ

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ถือเป็นการมุ่งผลสู่การขับเคลื่อน Sustainable Development Goals: SDGs ภายใต้เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ ที่ ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓ และ เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ ที่เกิดขึ้น เป้าประสงค์ที่ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ แม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบท ของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความเป็น เจ้าของพื้นที่ร่วมผลักดันตามเป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับ บริบทของท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ กระทรวงมหาดไทยจึงได้ เร่งผลักดันให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการขยะมูลฝอยของประเทศเริ่มดำเนินการภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูล ฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔): ซึ่งได้สิ้นสุดในปี ๒๕๖๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จึงดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕- ๒๕๗๐) เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนการแก้ไขภาวะมลพิษจากขยะที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความเดือดร้อนและสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาและบริบทสังคมที่ เปลี่ยนแปลงไป และ สอดรับกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล พันธกรณีระหว่างประเทศ การควบคุมป้องกันการเกิด ของเสียจาก ต่างประเทศ (Trans-boundary Movement of Wastes and Recyclables) รวมถึงสถานการณ์ โรคระบาด ใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid - ๑๙) โดยใช้หลักการจัดการสมัยใหม่ตามหลักสากลที่นานาอารยประเทศใช้บริหารจัดการขยะให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) หลักการ ๓R (Reduce, Reuse, Recycle) หลักการ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP: Polluter Pays Principles) การมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการ ขยะ (Public Private Partnership) หลักการขยายขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ผลิตตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) และของผู้บริโภคตามหลักการ Extended Consumer Responsibility (ECR) โดยแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕- ๒๕๗๐) ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก ในการ ดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยชุมชน ที่เกิดขึ้นใน พื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การจัดทำระบบเก็บขน ไม่มี ประสิทธิภาพ ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและยังกำจัดไม่หมด รวมถึงการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพและทั่วถึง ที่ผ่านมากระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยการขับเคลื่อนกระบวนการผ่านแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี ซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ ตามอำนาจหน้าที่

๒) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ ต้นทาง

๓) เพื่อเป็นกรอบแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๔) เพื่อให้เป็นไปตามตัวชี้วัดเป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ.๒๔๖๙

เป้าหมาย

ตำบลบางปอ มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพและถูกหลักวิชาการ สามารถลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอย

นิยามและความหมาย

มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้ามูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือ ที่อื่น (พระราชบัญญัติการสาธารณสุข,๒๕๓๔)

ขยะมูลฝอย (solid waste) คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือ ที่อื่นๆ และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือครัวเรือนยกเว้นวัสดุ ที่ไม่ใช้แล้วของโรงงานซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘)

ขยะย่อยสลาย (compostable waste) หรือมูลฝอยย่อยสลาย คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อย สลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักปุ๋ยได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น แต่จะ ไม่รวมถึงซากสัตว์หรือเศษของพืช ผัก ผลไม้ หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยขยะที่ย่อย สลายนี้เป็นขยะที่พบมากที่สุด คือพบมากถึง ๖๔% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘)

ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือมูลฝอยที่ยังใช้ได้ คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุ เหลือใช้ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋อง เครื่องดื่มเศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น สำหรับขยะรีไซเคิลนี้ เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับสองในกองขยะ กล่าวคือ พบประมาณ ๓๐% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ , ๒๕๔๘)

ขยะอันตราย (Hazardous waste) หรือมูลฝอยอันตราย คือขยะที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่างๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกรรมมันตรังสี วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือ สิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์ บรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น ขยะอันตรายนี้เป็นขยะที่มักจะพบได้น้อยที่สุด กล่าวคือ พบประมาณเพียง ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะทั่วไป (General waste) มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะประเภท ย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ ประโยชน์

ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร ฟอล์ยเปื้อนอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะทั่วไปนี้ เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับขยะอันตราย กล่าวคือ จะพบปริมาณ ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๔๘)

ขยะมูลฝอยติดเชื้อ หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณหรือความเข้มข้น ซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยเหล่านั้นแล้ว สามารถทำให้เกิดโรคได้กรณีมูลฝอยดังต่อไปนี้ ที่เกิดขึ้น หรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรคและการตรวจชันสูตรศพหรือซากสัตว์ รวมทั้งในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ (กฎกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ, ๒๕๔๘)

๑) ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชันสูตรศพหรือ ซากสัตว์และการใช้สัตว์ทดลอง

๒) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีด กระบอกฉีดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้วสไลด์ และ กระจกปิดสไลด์

๓) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเลือด สารน้ำจากร่างกายมนุษย์หรือสัตว์ หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สำลี ผ้าก็อต ผ้าต่างๆ และ ท่อยาง

๔) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อ

ส่วนที่ ๒
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านโคกสุมุ ตำบลบางปอ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองนราธิวาส ๑๗ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๓๘.๒๓๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๓,๘๙๕ ไร่ โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ตำบลต่าง ๆ ดังนี้

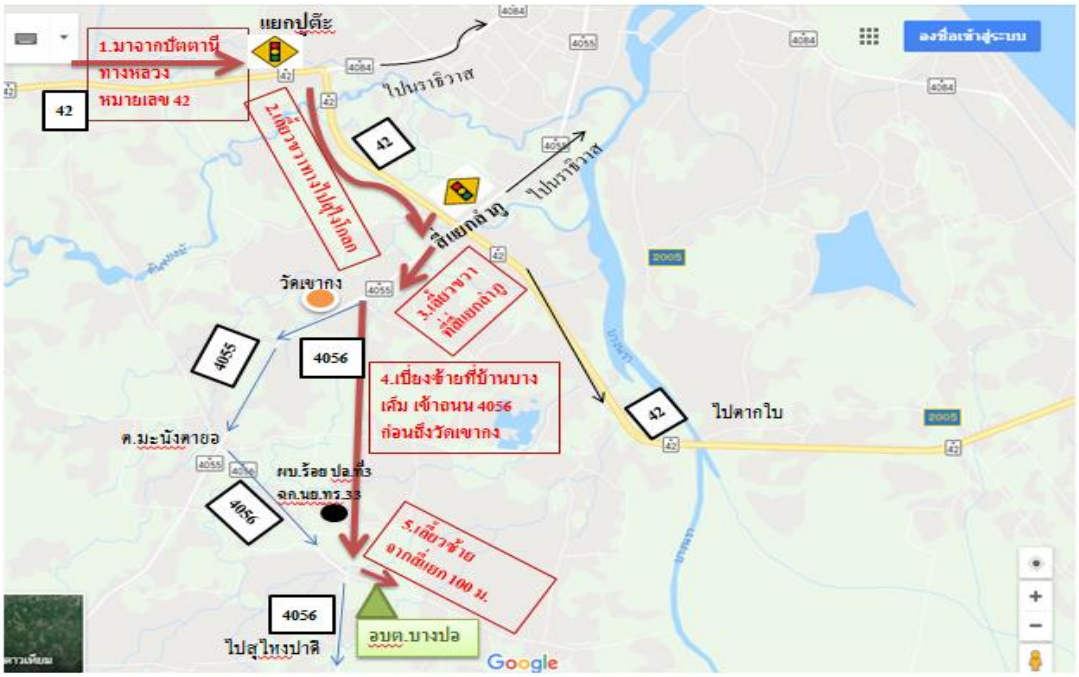
ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตตำบลลำภู และตำบลมะนังตายอ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตตำบลตันหยงลิมอตำบลตันหยงมัส อำเภอระแงะและตำบลจวบ อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตตำบลมะนังตายอ อำเภอเมืองนราธิวาส และตำบลตันหยงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตตำบลกะลุวอ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

แผนที่สังเขปที่ตั้ง มาจากปัตตานี ใช้ทางหลวงหมายเลข ๔๒ มาถึงแยกปูตะ ให้เลี้ยวขวาไปทางสุไหงโก-ลก ถึงสี่แยกลำภูให้เลี้ยวขวาเข้าทางไประแงะ ขับตรงไปประมาณ ๒ กม. เบี่ยงซ้ายตรงแยกบ้านบางเค็ม ก่อนถึงวัดเขากง เดินทางตรงไปประมาณ ๕ กม. เจอด่านของ ร้อย ฉก.ตร.นราธิวาส ๙๓๒ สี่แยกโคกสุมุ ให้เลี้ยวซ้ายเข้าไปประมาณ ๑๐๐ เมตร องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ จะตั้งอยู่ด้านขวา พิกัด Google Map ๖.๓๒๔๑๖๑๓๒๒๓๘๗๗๗, ๑๐๑.๗๙๑๑๒๗๓๒๕๓๒๕๗๖ ตรงข้าม โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ บางปอประชารักษ์

๑๐.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

โดยทั่วไปมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม ผิวดินปนทรายและดินเหนียวบางส่วน ฤดูฝนมีน้ำท่วมขังในบางพื้นที

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้น มี ๒ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน ระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน ปัจจุบันอุณหภูมิสูงสุด ๓๖.๖ องศาเซลเซียส และต่ำสุดประมาณ ๑๙.๕ องศาเซลเซียส โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๘.๐๕ องศาเซลเซียส
- ฤดูฝน ระหว่างเดือนกรกฎาคม - กุมภาพันธ์ ของปีถัดไป โดยจะมีฝนตกมากที่สุดในเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ผิวดินปนทรายและดินเหนียวในบางบริเวณ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลบางปอได้ยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแบ่งการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อผู้นำท้องที่	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	บ้านยารอ	นายนูซี เจ๊ะมิ๊	ผู้ใหญ่บ้าน	
๒	บ้านโคกตีเต	นายวทัญญู สังข์สุวรรณ	ผู้ใหญ่บ้าน	
๓	บ้านโคกสุมุ	นางซูบายด๊ะ ลอเฮะ	ผู้ใหญ่บ้าน	
๔	บ้านตะโล๊ะแน็ง	นายอาบ๊ะ ยือมะดิง	ผู้ใหญ่บ้าน	
๕	บ้านทำนบ	นายยาลาฮีนิง อาบ๊ะ	กำนันตำบลบางปอ	
๖	บ้านจืองา	นายเปาซี สือแม	ผู้ใหญ่บ้าน	
๗	บ้านแคนา	นายอูสือมิง ตีมะซา	ผู้ใหญ่บ้าน	
๘	บ้านทุ่งโต๊ะดัง	นายแวหามะ ดาโอ๊ะ	ผู้ใหญ่บ้าน	
๙	บ้านตะโล๊ะแน็งอามาน	นายอารี มะแซ	ผู้ใหญ่บ้าน	
๑๐	บ้านไม้งาม	นายมิตรประดิษฐ์ แปะกุ๋ย	ผู้ใหญ่บ้าน	
๑๑	บ้านตะเจ๊ะ	นายมะรอนิง ดาโอ๊ะ	ผู้ใหญ่บ้าน	

๒.๒ การเลือกตั้ง

รายละเอียดจำนวนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตตำบลบางปอ บุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนทั้งสิ้น ๗,๙๔๙ คน เพศชาย ๓,๘๔๕ คน เพศหญิง ๔,๑๐๔ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙ และข้อมูลปัจจุบัน เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๙

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากร			ครัวเรือน
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	
๒๕๖๖	๕,๕๖๕	๕,๗๗๙	๑๑,๓๔๔	๒,๖๘๑
๒๕๖๗	๕,๖๓๘	๕,๘๒๘	๑๑,๔๖๖	๒,๗๒๒
๒๕๖๘	๕,๖๗๕	๕,๘๘๙	๑๑,๕๖๔	๒,๗๔๖
๒๕๖๙	๕,๖๖๕	๕,๙๒๐	๑๑,๕๘๕	๒,๘๒๔

*ข้อมูลจากสถิติประชากรทะเบียนราษฎร์ เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๙

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรแบ่งตามช่วงอายุ ตามเพศและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	เพศชาย(คน)	เพศหญิง(คน)	รวม(คน)
๑ เดือน – ๒ ปี	๒๒๓	๒๒๕	๔๔๘
๓ ปี – ๑๒ ปี	๘๓๙	๘๖๗	๑,๗๐๖
๑๓ ปี – ๑๔ ปี	๒๑๑	๑๙๒	๔๐๓
๑๕ ปี – ๑๘ ปี	๓๘๒	๓๗๘	๗๖๐
๑๙ ปี – ๒๕ ปี	๖๗๔	๖๑๕	๑,๒๘๙
๒๖ ปี – ๓๔ ปี	๘๘๖	๘๖๙	๑,๗๕๕
๓๕ ปี – ๔๙ ปี	๑,๒๓๒	๑,๑๔๑	๒,๓๗๓
๕๐ ปี – ๕๙ ปี	๕๕๖	๗๐๔	๑,๒๖๐
๖๐ ปีขึ้นไป	๖๖๒	๙๒๙	๑,๕๙๑
รวม	๕,๖๖๕	๕,๙๒๐	๑๑,๕๘๕

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษาจำนวน ๗ แห่งได้แก่

ที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนประมาณ (คน)
๑	โรงเรียนบ้านยารอ	๑๖๒
๒	โรงเรียนบ้านโคกตีเต	๕๗
๓	โรงเรียนบ้านโคกสุมุ	๑๒๔
๔	โรงเรียนบ้านตะโล๊ะแน็ง	๘๗
๕	โรงเรียนบ้านจือง่า	๑๓๔
๖	โรงเรียนบ้านแคนา	๑๗๑
๗	โรงเรียนบ้านทุ่งโต๊ะดัง	๑๒๑

โรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน ๑ แห่ง

ที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนประมาณ (คน)
๑	โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ บางปอประชารักษ์	๒๙๓

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาจำนวน ๓ แห่ง

ที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนประมาณ (คน)
๑	โรงเรียนสุกัญศาสน์วิทยา	๘๗๗
๒	โรงเรียนโต๊ะดามียะห์อิสลามียะห์	๒๔๐
๓	โรงเรียนนิรันดรวิทยา	๑,๐๖๓

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน ๒ ศูนย์

ที่	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนนักเรียนประมาณ (คน)
๑	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโคกตีเต	๐
๒	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัสยิดนูรุลอิสซัน	๒๗

ศูนย์ศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) จำนวน ๑๐ แห่ง

ที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนประมาณ (คน)
๑	โรงเรียนตาดีกาดารุลซาลาม	๑๓๙
๒	โรงเรียนตาดีกานูรุลฮูดา	๗๕
๓	โรงเรียนตาดีกานูรุลอิสซัน	๖๔
๔	โรงเรียนตาดีกาดารุลอามาน	๗๐
๕	โรงเรียนตาดีกาดารุลบายาน	๑๑๖
๖	โรงเรียนตาดีกานูรุลเตาฟิก	๑๒๒
๗	โรงเรียนตาดีกานูรุลกอมัร	๑๒๐
๘	โรงเรียนตาดีกานะห์ฎอตุสซุบยาน	๑๑๔
๙	โรงเรียนตาดีกานูรุลอีมาน	๘๑
๑๐	โรงเรียนตาดีกาดารุสสาลาม	๑๑๖

ในพื้นที่มีการศึกษานอกระบบ (กศน.ประจำตำบลบางปอ) จำนวน ๑ แห่ง มีนักเรียนจำนวนทั้งหมด ๒๖๔ คน ระดับการศึกษาของประชาชนในตำบลบางปอ

การศึกษา	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)
ไม่เคยศึกษา	๑,๕๘๕	๘๘๘	๒,๔๗๓
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	๑๗๐	๑๔๐	๓๑๐
ต่ำกว่าชั้นประถม ฯ (ป.๔,ป.๗,ป.๖)	๔๗๘	๙๒๕	๑,๔๐๓
ประถม ฯ (ป.๔,ป.๗,ป.๖)	๒,๒๘๕	๑,๓๔๙	๓,๖๓๔
ม.ต้น (มศ.๑-๓ หรือ ม.๑-๓)	๖๑๐	๕๓๔	๑,๑๔๔
ม.ปลาย (มศ.๔-๕ หรือ ม.๔-๖)	๗๑๔	๖๘๒	๑,๓๙๖
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	๕๗	๔๖	๑๐๓
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	๔๕๕	๖๕๑	๑,๑๐๖
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๐	๖	๑๖
รวม	**๖,๒๓๔**	**๕,๐๖๘**	**๑๑,๕๘๕**

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบางปอ รับผิดชอบ ๕ หมู่บ้าน
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านตะโล๊ะแน็ง รับผิดชอบ ๖ หมู่บ้าน

๔.๓ อาชญากรรม

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ ได้ตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เนื่องจากการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยแต่ละหมู่บ้านได้จัดให้มี ชรบ. ทุกหมู่บ้านอยู่เวรยามและออกตรวจตราความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน ในส่วนของหน่วยงานราชการจะมีชุดคุ้มครองตำบล (ชคต.) ร้อย ฉก.ตร.นราธิวาส ๙๓๒ ในการดูแลความสงบสุข ความเป็นอยู่ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในตำบลบางปอ

๔.๔ ยาเสพติด

ประชาชนในพื้นที่ตำบลบางปอได้มีผู้เข้าร่วมค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จังหวัดนราธิวาส ในปี พ.ศ.๒๕๖๙ รวมจำนวน ๒๓ คน ซึ่งจัดโดยศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดนราธิวาส (ศอ.ปส.จ.นธ.)

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- จัดทำโครงการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานในช่วงปิดภาคเรียน
- จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพผู้พิการ ผู้สูงอายุ เด็กกำพร้าและผู้ด้อยโอกาส

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

๑. ถนน

- ถนนหินคลุกจำนวน ๓๗ สาย
- ถนนลาดยางจำนวน ๑๘ สาย
- ถนนคอนกรีตจำนวน ๓๑ สาย

๒. สะพาน

- สะพานคอนกรีตจำนวน ๓ แห่ง

๕.๒ การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๒,๘๒๔ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

- มีน้ำประปาใช้ จำนวน ๕๑๘ ครัวเรือน
- ไม่มีน้ำประปาใช้ จำนวน ๒,๓๐๖ ครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

ประชาชนส่วนใหญ่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ใช้งาน สัญญาณการติดต่อสื่อสารมีความสะดวกรวดเร็ว ในพื้นที่ตำบลมีเสารับส่งสัญญาณโทรศัพท์ภายในหมู่บ้านจำนวน ๓ แห่ง

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์นราธิวาส ที่ตั้ง ๓๙๒ ถนนพิชิตบำรุง ตำบลบางนาค อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ๙๖๐๐๐ เบอร์โทรศัพท์ ๐๗๓๕๑ -๑๐๙๓

- แฟลชเอ็กซเพรส ๙๗ ม.๕ ตำบลมะนังตายอ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ๙๖๐๐๐ เบอร์โทรศัพท์ ๐๒๑๖๘๒๑๑๑

๖. ระบบเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ กรีดยาง ทำนา ปลูกปาล์ม

อาชีพ	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)
๖.๑ การเกษตร			
- ทำนา	๖	๙	๑๕
- ทำไร่	๒,๐๐๐	๓,๐๑๒	๕,๐๑๒
- ทำสวน	๓,๕๘๐	๒,๗๒๔	๖,๓๐๔
๖.๒ การประมง	๑	๑	๒
๖.๓ การปศุสัตว์	๑	๐	๑

๖.๔ การท่องเที่ยว

ตำบลบางปอ ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน เช่น การจัดงานประเพณีต่าง ๆ

๖.๕ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ในพื้นที่ตำบลบางปอมีกลุ่มอาชีพ ดังนี้

- กลุ่มสตรีบ้านโคกสุมุ
- กลุ่มดอกไม้จันทน์โคกตีเต
- กลุ่มทำขนมบ้านโคกสุมุ
- กลุ่มอาชีพปลูกแตงโม
- กลุ่มอาชีพเลี้ยงโคพื้นเมือง
- กลุ่มอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า
- กลุ่มอาชีพจักสานใบจาก
- กลุ่มอาชีพจักสานย่านลิเภา
- กลุ่มอาชีพซ่อมมอเตอร์ไซค์
- กลุ่มอาชีพจำหน่ายน้ำแข็ง
- กลุ่มขายของชำ
- กลุ่มขายเสื้อผ้ามือสอง
- กลุ่มเศรษฐกิจพอเพียง (ผ้าคลุม)
- กลุ่มผลิตอาหารจำหน่าย (ส้มตำ)

๖.๖ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีช่วงอายุ ๑๕-๕๙ ปี อยู่ในกำลังแรงงานร้อยละ ๖๔.๑๕

แต่ประชากรส่วนใหญ่ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานเพราะในพื้นที่ไม่มีแหล่งจ้างงานที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย และประชาชนในพื้นที่ทำการเกษตรเป็นหลัก

จำแนกตามช่วงอายุวัยแรงงาน			
ช่วงอายุ	**เพศชาย (คน)**	**เพศหญิง (คน)**	**รวม (คน)**
เด็ก (๐ ปี – ๑๔ ปี)	๑,๒๗๓	๑,๒๘๔	๒,๕๕๗
วัยแรงงาน (๑๕ ปี – ๕๙ ปี)	๓,๗๓๐	๓,๗๐๗	๗,๔๓๗
ผู้สูงอายุ (มากกว่า ๖๐ ปีเต็ม)	๖๖๒	๙๒๙	๑,๕๙๑
รวม	**๕,๖๖๕**	**๕,๙๒๐**	**๑๑,๕๘๕**

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในพื้นที่ตำบลบางปอนับถือศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ โดยส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๘๐.๗๐ และนับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๑๙.๓๐

ศาสนา	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)
อิสลาม	๔,๙๑๔	๔,๔๐๗	๙,๓๒๑
พุทธ	๑,๑๙๑	๑,๐๗๓	๒,๒๖๔
รวม	**๕,๙๗๕**	**๕,๓๒๗**	**๑๑,๕๘๕**

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- งานประเพณีทางศาสนาพุทธ ได้แก่
  - ประเพณีสงกรานต์
  - ประเพณีวันอาสาฬหบูชาและเข้าพรรษา
  - ประเพณีลอยกระทง
  - ประเพณีสารทไทย
  - ชักพระ
- งานประเพณีทางศาสนาอิสลาม ได้แก่
  - ประเพณีการจัดทำสุนัต
  - ประเพณีงานวันเมาลิด
  - ประเพณีงานวันอาซูรอ

- ประเพณีวันรอมฎอน (การถือศีลอด)
- วันฮารีรายออิดิลฟิตรี (รายอปอซอ)
- วันฮารีรายออิดิลอัฎฮา (รายอฮัจย์)
- งานตาดีกาสัมพันธ์

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวดประคบสมุนไพร หมู่ที่ ๑
- ภาษาถิ่น ส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูท้องถิ่น และภาษาพื้นเมือง

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- กระเป๋าหญ้าลิเภา หมู่ที่ ๒
- เสวียนหม้อ หมู่ที่ ๑

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

- มีแม่น้ำไหลผ่าน ณ หมู่ที่ ๑ บ้านยารอ หมู่ที่ ๒ บ้านโคกตีเต หมู่ที่ ๗ บ้านแคนา หมู่ที่ ๑๑ บ้านตะเจ๊ะ ชื่อแม่น้ำบางนรา จำนวน ๑ สาย
- ห้วย/หนอง/คลอง/บึง จำนวน ๑๕ แห่ง/สาย
- บ่อบาดาลสาธารณะจำนวน ๖ แห่ง

๘.๒ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- แม่น้ำบางนรา หมู่ที่ ๑,๒,๗,๑๑

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ประเทศไทยมีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ หากมีการดาเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินพอดีทั้งในมิติด้านการผลิตและการบริโภค ซึ่งก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศในพื้นที่ จนส่งผลกระทบ ให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเสื่อมโทรมลงนั้น อาจส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติในระยะยาวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยการมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาที่เน้นผลประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจจนขาดการคานึงถึงความยั่งยืนของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและขีดความสามารถของระบบนิเวศที่เพียงพอ และประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร จึงส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติของไทยเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากของเสียและมลพิษทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นความท้าทาย ต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยกาหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติการประเมินสถานการณ์ของทุนทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญของประเทศ พบว่า ทรัพยากรป่าไม้ ของไทยมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้อยู่ในช่วงประมาณร้อยละ ๓๑-๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมด จากการปลูกป่าไม้ทดแทนได้ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่สูญเสียไปในแต่ละปีแต่ยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่กาหนดให้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เมื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะยาว พบว่าในอดีตการบุกรุกทาลายป่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ไทย ทว่าในปัจจุบัน ปัญหาไฟ ป่าทั้งที่เกิดจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติและฝีมือมนุษย์ได้กลายมาเป็นสาเหตุหลักของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ที่ มากที่สุดของประเทศไทย และมีแนวโน้มที่สถานการณ์ไฟป่าจะมีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่นามาซึ่งภาวะโลกร้อนจะส่งผลให้ภัยคุกคามต่อพื้นที่ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต

ในส่วนของทรัพยากรน้ำ ประเทศไทยมีการพัฒนาแหล่งน้าต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน แต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการ อุปโภคบริโภคของภาคครัวเรือน ส่งผลให้มีปริมาณการใช้น้าเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความเสื่อมโทรมของแหล่ง น้าตามธรรมชาติทั้งจากการกระทาของมนุษย์และปัจจัยตามธรรมชาติ รวมถึงความแปรปรวนของปริมาณน้าฝน ในแต่ละปี ทาให้มีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ลดลง ส่งผลให้ปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นเป็นประจาทุกปี และมีแนวโน้มที่จะ รุนแรงยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาน้าท่วมอย่างสม่าเสมอ แม้ในระยะที่ผ่านมา

ในขณะที่ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุล ของความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้าและการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง ทางด้านการคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ทาประมง พบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเลของประเทศไทย ซึ่ง ครอบคลุมพื้นที่ ๒๓ จังหวัด รวมประมาณ ๓,๑๕๑ ตารางกิโลเมตร อยู่ภายใต้ความเสี่ยง จากภัยคุกคามทั้งทางธรรมชาติและจากการกระทาของมนุษย์ ทั้งการรุกล้าพื้นที่ป่าชายเลน การปล่อย ของเสียลงสู่ทะเลที่ทาให้เกิดการปนเปื้อนของสารพิษ สิ่งปฏิกูล และขยะพลาสติก รวมถึงแนวโน้มการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่

ภาวะโลกร้อนกาลังเป็นภัยต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างมีนัยสำคัญ โดยส่งผลให้ แนวปะการังเสีย สมดุลตามธรรมชาติ และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทวีความรุนแรงขึ้นในหลาย พื้นที่

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของทุนทางสิ่งแวดล้อมของไทย พบว่า การจัดการของเสีย เป็นความท้าทาย สำคัญของการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรูปแบบ การ ใช้ชีวิตของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ปริมาณขยะในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณ ขยะระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒ ต่อปี แม้จะมีระบบการกาจัดขยะที่ถูกวิธีและมีการนา ขยะกลับไปหมุนเวียนใช้ใหม่ก็ตาม โดยในปี ๒๕๖๓ มีขยะที่ถูกกาจัดอย่างถูกต้องหรือนากลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพียงร้อยละ ๖๙ ซึ่งยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กาหนดไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๖๕ ส่งผลให้มีปริมาณขยะตกค้างจานวนมากที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพแหล่งน้า สิ่งมีชีวิตในน้ำ ตลอดจนแหล่งน้าผิวดินและทะเลในที่สุด ทั้งนี้ สาเหตุของขยะตกค้างมาจากศักยภาพของระบบการจัดการขยะ ที่ไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถรองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นตามอัตราการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศ ประกอบกับการขาดการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จึงทำให้ไม่สามารถ นำขยะไปใช้ประโยชน์ ซ้ำได้อย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมี ปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝุ่นละอองขนาด ไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่ส่วนใหญ่มาจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ อาทิ การเผาขยะหรือวัสดุการเกษตรในที่โล่ง ไอ เสียจากรถยนต์ การเผาไหม้จากเครื่องยนต์ดีเซล การปล่อยก๊าซเสียในภาคอุตสาหกรรม รวมถึงภัยธรรมชาติอย่างไฟป่า เป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นและมีปริมาณ เกินค่ามาตรฐานเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่ เขตอุตสาหกรรมและเมืองใหญ่ที่มีประชากรและการจราจรหนาแน่น และปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ อุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดระยอง ที่ยังคงพบปัญหามลพิษทางอากาศจากการมีค่าเฉลี่ยสาร เบนซีนในพื้นที่ในระดับสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานที่กาหนด มาโดยตลอดนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา สำหรับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ คือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก นั้น ประเทศ ไทยได้ประกาศเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดาเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภายหลัง ปี ๒๕๖๓ ที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐-๒๕ เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณก๊าซเรือน กระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) หรือคิดเป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่เกิน ๔๔๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เป็นต้นมา แม้แนวโน้มปริมาณการปล่อยก๊าซเรือน กระจกจากกิจกรรมต่าง ๆ จะเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด แต่ประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าประมาณ การ ในปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี๒๕๖๑ ไทยปล่อยก๊าซเรือน กระจก ต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๑๖ ซึ่งประสบความสำเร็จเหนือเป้าหมายของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่กาหนดให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๗ ทั้งนี้ เมื่อ พิจารณาแหล่งที่มาในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก พบว่าสัดส่วนของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่มากที่สุดถึง ร้อยละ ๗๔ มาจากการใช้พลังงาน ซึ่งมาจากการผลิตไฟฟ้าร้อยละ ๔๒ การคมนาคมขนส่ง ร้อยละ ๒๓ ภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างร้อยละ ๒๐ ดังนั้น การผลิตไฟฟ้าและการคมนาคมขนส่ง จะมีบทบาทที่สำคัญ อย่างมากต่อการควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกของไทย พร้อมกับการพัฒนาความสามารถในการดูดกลับก๊าซ เรือนกระจกของภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งมีปริมาณการดูดกลับก๊าซเรือนกระจก ๙๑.๑๓ ล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

อย่างไรก็ดี เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนของประเทศไทย ภายในปี ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) และบรรลุตามเจตจานงในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี ๒๖๐๘ (ค.ศ. ๒๐๖๕) ตามถ้อยแถลงของนายกรัฐมนตรีต่อที่ประชุมสมัชชารัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ ประเทศไทยอาจต้องพิจารณาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่มี ความท้าทายยิ่งขึ้น พร้อมทั้งวางยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงถึงร้อยละ ๔๐ หรือคิดเป็น

ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่จะปล่อยได้ ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๗๓ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการพิจารณาปรับค่าเป้าหมายย่อย รวมถึงแผนดาเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะกลาง เพื่อให้สอดรับกับเจตนารมณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ แนวโน้มของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสความตระหนัก ต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจะส่งเสริมให้เกิดอุปสงค์ต่อพลังงานสะอาดเพิ่มขึ้น อันจะนามาซึ่งโอกาสที่ สำคัญในการลดก๊าซเรือนกระจกในระยะต่อไปของไทย โดยที่ภาครัฐจะต้องดาเนินการเตรียมความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่การใช้พลังงานหมุนเวียนและรถยนต์ไฟฟ้าอย่างเพียงพอ เหมาะสม

ดังนั้น แนวทางสำคัญสาหรับการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป คือ การเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างจากการเน้นผลทางเศรษฐกิจระยะสั้นไปสู่การเจริญเติบโตที่ยั่งยืน ซึ่งการพัฒนาประเทศในอนาคตจะไม่สามารถแยกประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมออกจากการดาเนินกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคมได้อีกต่อไป จึงต้องกาหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำอย่าง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภค เพื่อลดการใช้วัตถุดิบและลดของเสียจาก กระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแก้ปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทาลายความ ยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นจุดเริ่มต้นสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้าควบคู่ไป กับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไปในระยะ ยาว โดยการส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพยั่งยืน และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมไทย บนพื้นฐานของการใช้ ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดของทุกภาคส่วน โดยอาศัยกลไกและมาตรการสนับสนุนการพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดการลงทุนสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งผลักดันให้ภาค การผลิตปรับรูปแบบการดาเนินธุรกิจตามแนวทางทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ส่งเสริมให้ ชุมชนท้องถิ่นและเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจ หมุนเวียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนากลไกสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรง ชีพอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจานวนมากพึ่งพิงการดำรงชีพจากภาคการเกษตร ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้ง ยังต้องเผชิญความท้าทายจากผลของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและกายภาพที่ก่อให้เกิดการทำลายสมดุลของสิ่งแวดล้อม พร้อมกับความต้องการใช้น้าที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยคุกคามจากภัยพิบัติทางธรรมชาติยังมีแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในอนาคต อาจนามาซึ่งความสูญเสียและผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมหาศาล เป็นความเสี่ยง ของการบริหารจัดการที่ไทยยังมีขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

สถานการณ์วิกฤติไม่เพียงพอ จึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขด้วยการจัดการปัญหาที่ต้นเหตุ เพื่อลดความเสี่ยง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกัน ก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ อาทิ การบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทาแผนที่เสี่ยงภัยประกอบการวางผังเมือง ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การให้ความรู้และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัย ธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและระบบ

นิเวศรวมถึงการ ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางธรรมชาติร่วมกัน

แนวทางการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๒.๒/ว ๗๒๘๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ แจ้ง จังหวัดขับเคลื่อนและเตรียมการทวนสอบโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย โดยมีการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Validation and verification Body :VVB)

เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารในภาพรวมผู้ประเมินภายนอกจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบข้อมูลการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน รายเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวมและบันทึกไว้ในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส ่วนท้องถิ่น และจะมีการสุ่มลงตรว จครัวเรือน ที่จัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน โดยสุ่มตรวจครัวเรือนตามข้อมูลที่บันทึกในระบบสารสนเทศฯ และอาจมีการ สัมภาษณ์ครัวเรือนและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการฯ ซึ่งคาดว่าการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกจะดำเนินการในห้วงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕ และกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ ขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน กระทรวงมหาดไทย โดยมีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน กรรมการ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นกรรมการ หัวหน้าผู้ตรวจราชการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการ บริหารงานท้องถิ่น ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนาการจัด การศึกษาท้องถิ่นและผู้อำนวยการกองสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อกำหนดนโยบาย และแนวทางเพื่อเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Validation andverification Body :VVB) ตามโครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย และได้กำหนดแนวทาง ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ประเทศไทย ให้แก่จังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑) การดำเนินการในระดับจังหวัด ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัด โดยมีท้องถิ่นจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถังขยะเปียกฯ โดยจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมายให้ครบถ้วน ร้อยละ ๑๐๐ พร้อมทั้ง กำกับ ติดตามการดำเนินงาน และรายงานผลการขับเคลื่อนโครงการฯ ในการประชุมกรมการจังหวัดทุกเดือน และประเมินความพร้อมในการทวนสอบของข้อมูลโครงการ รายงานตามแบบรายงานไปยังกระทรวงมหาดไทยภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน

๒) การดำเนินการในระดับอำเภอ ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอำเภอโดยมีท้องถิ่นอำเภอเป็นกรรมการและเลขานุการ ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถังขยะเปียกฯ และแต่งตั้งทีมปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสำหรับการทวนสอบ ระดับอำเภอ ในพื้นที่ตำบล โดยมีปลัดอำเภอประจำตำบลเป็นหัวหน้าทีมปฏิบัติการ ท้องถิ่นอำเภอเป็นทีมปฏิบัติการ เพื่อลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานตามโครงการฯ ของทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยด าเนินการสุ่มตรวจสอบครัวเรือนในพื้นที่ที่จัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อนทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรายงานให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและ มูลฝอยอำเภอตามแบบรายงาน เพื่อรวบรวมและรายงานคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัดตาม แบบรายงาน ภายในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือน

๓) การดำเนินการในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถังขยะเปียกฯลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยจัดทำแผนปฏิบัติ การ และรายงานคณะทำงานการขับเคลื่อนฯ ระดับอำเภอ ตามแบบรายงาน ภายในวันที่ ๓๐ ของ

ทุกเดือน และ สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำถังขยะเปียก โดยดำเนินการเชิงรุกและใช้ กลยุทธ์ “เคาะประตูบ้าน (Knock Door Marketing)” ไปยังทุกครัวเรือน ซักซ้อม/ทำความเข้าใจกับครัวเรือนในพื้นที่เพื่อเตรียมความ พร้อมในกระบวนการสุ่มตรวจติดตามจากผู้ประเมินภายนอก

แนวทางการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. ความเป็นมา กระทรวงมหาดไทยกำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อบรรลุ เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ ตาม นโยบายของรัฐบาลที่พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวถ้อยแถลงในการประชุมรัฐภาคี กรอบ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ (COP๒๖) ณ เมืองกลาสโกว์ สหราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ว่า “ประเทศไทยพร้อมยกระดับการแก้ไขปัญหาการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ทุกวิถีทางเพื่อบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจก”

กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนิน โครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้จังหวัดส่งเสริมให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการจัดทำถังขยะเปียกให้ครบทุกครัวเรือน รวมถึงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานศึกษาในสังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมการคัดแยกขยะครัวเรือน ลดการปนเปื้อนขยะเปียกกับของ เหลือใช้อื่นๆ สร้างรายได้เพิ่มจากการคัดแยกขยะ ลดภาระค่าใช้จ่าย โดยการใช้ปุ๋ยหมักที่เกิดจากถังขยะเปียก เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือน กระจก กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการขึ้นทะเบียนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจในประเทศไทย หรือ Thailand Voluntary Emission Reduction Program: T-VERเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาโครงการ และกิจกรรมลดก๊าซเรือนกระจกขององค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก โดยมีปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเป็นประธาน ได้พิจารณาเห็นชอบการขึ้นทะเบียนโครงการฯ โดยมีกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นผู้พัฒนาหรือเจ้าของโครงการ ประกอบด้วยครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการ ๓๖,๖๔๔,๓๐๙ ครัวเรือน โรงเรียน ๑,๗๐๑ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑๘,๙๓๕ แห่ง โดยมีระยะเวลาคิด เครดิตของโครงการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ – ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๙ หรือระยะเวลา ๗ ปี และคาดว่า จะสามารถลดปริมาณ ก๊าซเรือนกระจกได้ ๔๙๒,๒๑๒ ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

๒. ขั้นตอนการดำเนินงาน ณ ปัจจุบัน การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานถังขยะเปียกลดโลกร้อน (ครัวเรือน โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) โดยจัดเก็บข้อมูลจำนวนประชากรในครัวเรือน เด็กเล็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดทำถังขยะเปียกในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย (รายเดือน) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำข้อมูลไปคำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจก และรับรอง คาร์บอนเครดิต

๓. แผนการดำเนินการ สำหรับการดำเนินโครงการฯ ในระยะต่อไป กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนด ขั้นตอนการดำเนินโครงการฯ ในระยะต่อไป ดังนี้

๓.๑ ขั้นตอนที่ ๑ การรับรองคาร์บอนเครดิต เป็นขั้นตอนที่ดำเนินการโดยผู้ประเมิน ภายนอก หรือ Validation and verification Body :VVB ซึ่งจะลงพื้นที่เพื่อดำเนินการทวนสอบข้อมูลการ จัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อนในระดับครัวเรือน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ใน

จังหวัดเป้าหมาย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตรวจสอบและแนะนำประชาชนให้ ดำเนินการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน อย่างถูกวิธี ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑) มีการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน หมายถึง การนำถังมาตัดก้น และฝังกลบใน หลุมลึกลงไป ๒ ถึง ๓ ส่วนของความสูงของถังและมีการนำเศษอาหารเทใส่ในถัง พร้อมปิดฝา

๒) มีการใช้ถังขยะเปียก ลดโลกร้อนอย่างถูกวิธี หมายถึง การนำเศษอาหาร เทใส่ในถังพร้อมปิดฝา และ มีการใช้ไม้พายหรืออุปกรณ์กวนเพื่อเพิ่มอากาศ

๓) มีการใช้ถังขยะเปียก ลดโลกร้อนเป็นประจำ หมายถึง มีการนำเศษอาหาร มาใส่ถังขยะเปียก ลดโลก ร้อน ทุกครั้งเมื่อมีขยะเศษอาหารที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในครัวเรือน โดยไม่นำขยะเศษ อาหารไปรวมกับขยะ ประเภทอื่นๆ รวมถึง การตรวจสอบต้องเตรียมเอกสารใบสมัครการเข้าร่วมโครงการ ตลอดจนเอกสารการสำรวจ ครัวเรือน โรงเรียน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่จัดทำถังขยะเปียก และความถูกต้อง ของข้อมูลการจัดทำถังขยะ เปียกในระบบสารสนเทศฯ เพื่อรวบรวมให้ผู้ประเมินภายนอกเป็นผู้ทวนสอบ ทั้งนี้เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการทวนสอบแล้วกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะเป็นผู้ดำเนินการรับรองคาร์บอนเครดิตให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในพื้นที่

๓.๑.๑ การเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนในระดับจังหวัด อำเภอ และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้กลไกคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในระดับจังหวัด อำเภอ และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินงานเชิงรุกของทีมปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสำหรับรับการทวน สอบระดับอำเภอในพื้นที่ตำบล เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินการบริหารจัดการถังขยะเปียก ลดโลก ร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทีมปฏิบัติการฯ จะดำเนินการสุ่มตรวจครัวเรือน โรงเรียน ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) ที่มีการจัดทำถังขยะเปียกเป็นประจำทุกเดือนเพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนมีผู้ประเมิน ภายนอกลงไปทวนสอบจริง ทั้งนี้ เพื่อให้การทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกเป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะด าเนินการจัดประชุมซักซ้อมกับหน่วยงานในระดับ จังหวัด ระดับอำเภอ และระดับท้องถิ่นโดยละเอียดเพื่อเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (VVB) ตลอดจนกำหนดแนวทางซักซ้อมการทวนสอบผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยตลอดจนคณะทำงานที่ได้รับมอบหมายจะลงพื้นที่ในจังหวัดต้นแบบเพื่อซักซ้อมแนวทางปฏิบัติกับหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับการทวนสอบจากหน่วยงานภายนอก

๓.๑.๒ การทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Verification) ของโครงการ T-VER หมายถึงกระบวนการทวนสอบซึ่งดำเนินการโดยผู้ประเมินภายนอก (VVB) เพื่อทวนสอบ ติดตามผลและ คำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง รวมถึงติดตามผลกระทบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการถังขยะ เปียกลดโลกร้อน โดยผู้ประเมินภายนอก (VVB) จะเป็นหน่วยงานที่รับรองโครงการฯ ในขั้นต้น และเสนอเข้าคณะอนุกรรมการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจก เพื่อพิจารณารับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจกต่อไป ทั้งนี้ ในกระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกดังกล่าว จะต้องมีการรวบรวม และประเมิน เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องจะดำเนินการประสานงานและจัดเตรียม เอกสารที่เกี่ยวข้องในระดับส่วนกลางเพื่อส่งให้ผู้ประเมินภายนอก (VVB) เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารในภาพรวม และองค์กรกลางซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ทวนสอบจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบข้อมูลการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อนรายเดือนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวมและบันทึกไว้ในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ในกระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกนั้น จะมี การสุ่มลงตรวจครัวเรือนที่จัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน โดยสุ่มตรวจครัวเรือนตามข้อมูลที่บันทึก ในระบบสารสนเทศฯ และอาจมีการสัมภาษณ์ครัวเรือนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการฯ ทุกระดับ ในการ

ดำเนินการภายใต้กระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกนั้น กระทรวง มหาดไทยโดยกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินโครงการฯ ให้กับเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดเก็บข้อมูลรายเดือน ผู้ที่ได้รับมอบหมายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด รวมทั้งผู้บริหารในทุกระดับเพื่อสนับสนุนกระบวนการทวนสอบและตอบข้อซักถามของผู้ประเมินภายนอก

๓.๒ ขั้นตอนที่ ๒ การซื้อขายคาร์บอนเครดิต ในกระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิตนั้น กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จะกำหนดแนวทางซักซ้อม และจัดประชุมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง เกี่ยวกับกระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิต แนวทางการบริหารจัดการกรรมสิทธิ์คาร์บอนเครดิต และ การจัดทำ บัญชีควบคุมคาร์บอนเครดิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ กระบวนการซื้อขายคาร์บอน เครดิตข้างต้น จะต้องดำเนินการภายใต้ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดการมูลฝอย หมวดคาร์บอนเครดิต เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถขายคาร์บอนเครดิตตามโครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนได้ และนำรายได้ที่ได้จากการขายคาร์บอนเครดิตไปจัดสาธารณประโยชน์ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

ยุทธศาสตร์ของแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน/ส่วนราชการ/องค์กรเอกชน

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติทดแทนการใช้ถุงพลาสติกหรือโฟม

๒) จัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน/ส่วนราชการ/องค์กรเอกชน ให้ถูกหลักวิชาการ

๓) กำหนดเขตพื้นที่ห้ามเทกองขยะมูลฝอย

๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีที่จุดรวบรวมขยะอันตรายในหมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ จุด โดยไม่ให้เกิดมลภาวะทางด้านสิ่งแวดล้อมและประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างนิสัยของคนในชุมชนในการนำขยะกลับมาใช้ใหม่

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) ส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง

๒) ส่งเสริมให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาล

๓) ส่งเสริมการดำเนินงานชุมชนปลอดขยะ

๔) ส่วนราชการ/องค์กร กำหนดมาตรการให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติด้านการจัดการขยะมูลฝอยหรือ ประกาศท้องถิ่นในการลด คัดแยกขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย

๒) อำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศเขตพื้นที่ห้ามเทกอง รวมถึงห้ามมิให้มีศูนย์ ขนถ่ายขยะมูลฝอยในเขตชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างวินัยของคนมุ่งสู่การบริหารจัดการขยะที่ยั่งยืน

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) บังคับใช้กฎหมาย

๒) สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย

๓) ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ให้ความรู้ การลด คัดแยกขยะที่ต้นทาง

๔) จัดกิจกรรมสร้างนิสัยการจัดการขยะมูลฝอยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและสถานศึกษาทุกสังกัดในตำบลบางปอ

๕) ส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) ตรวจสอบ ดำเนินคดีกับผู้ลักลอบทิ้งขยะ กากอุตสาหกรรม

๗) สนับสนุนการใช้สื่อมวลชนช่วยปลุกกระแสสังคม เพื่อสร้างวินัยคนในชาติให้มีส่วนร่วมใน การจัดการขยะมูลฝอย

๘) ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดตั้งธนาคารขยะ และกองทุนฌาปนกิจชุมชนเพื่อบริหารจัดการ รายได้จากการซื้อขายขยะชุมชน

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”
โครงการ/กิจกรรมแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”
องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

มาตรการที่ ๑ : ด้านการจัดการขยะต้นทาง

ที่	เป้าหมายของอปท.	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
๑	องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ มีการจัดกิจกรรมให้เครือข่าย “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก”เข้าร่วมอย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี	(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ รับสมัคร “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) และอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การปกป้อง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเอง (๒) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ มีโครงการ/กิจกรรมรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการบริหาร จัดการขยะมูลฝอย โดยให้อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) เข้าร่วมอย่างน้อยปีละ ๔ ครั้งดังนี้ (๒.๑) จัดกิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนเริ่มตั้งแต่การลดการเกิดขยะมูล ฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอยการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย และการรวบรวมขยะมูลฝอยเพื่อเป็นการอำนวย ความสะดวกในการเก็บขนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๒.๒) การจัดกิจกรรมการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ หมู่บ้าน/ชุมชน เช่น นัดเวลาเก็บขนขยะมูลฝอย เก็บกวาดขยะมูลฝอย เป็นต้น (๒.๓) สอดส่องดูแล เฝ้าระวัง และรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งสถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ (๒.๔) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการลดและคัดแยกขยะ เช่น กิจกรรม Big Clening Day กิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และเลือกใช้ผลิตภัณฑ์และบรรจุ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมต่อชุมชนเป็นต้น (๒.๕) เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์เพื่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เช่น ภาคราชการ ภาคการศึกษา ภาคศาสนา ภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนใน การจัดการมูลฝอยในหมู่บ้าน/ชุมชน	งานสาธารณสุข

ที่	เป้าหมายของอปท.	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
๒	หมู่บ้าน/ชุมชน มีการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนที่ต้นทาง	(๑) มีการคัดแยกขยะ ๔ ประเภท โดยการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะในหน่วยงาน หมู่บ้าน ชุมชน การนำขยะรีไซเคิลมาใช้ซ้ำ หรือการนำมาผลิตเป็นสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป การ จัดทำถังขยะเปียกเพื่อรองรับขยะอินทรีย์ การคัดแยกขยะอันตราย เช่น ขยะอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็กรวมถึง การจัดกิจกรรม เช่นการทำปุ๋ยจากขยะอินทรีย์ (ขยะเป็นปุ๋ย) กองทุนขยะของผู้สูงอายุผ้าป่าขยะรีไซเคิล ขยะแลกไข่ ขยะแลกสิ่งของ ขยะแลกภาษี ธนาคารขยะชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน ศูนย์รีไซเคิลชุมชน หรือกลุ่ม การแปรรูปผลิตภัณฑ์รีไซเคิล เป็นต้น (๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนรวมถึงผู้ประกอบการในท้องถิ่น เกี่ยวกับการคัดแยกขยะประเภทต่างๆ เช่นการจัดการกับขยะทั่วไป การคัดแยกขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึงการลดขยะประเภทใช้ครั้งเดียว (single use) และแนวทางในจัดการกับขยะรีไซเคิลที่มีในครัวเรือน หรือสถานประกอบการ การจัดการกับขยะอินทรีย์ เพื่อรองรับมูลฝอยประเภทอาหารจากครัวเรือน หรือการนำมา ทำเป็นปุ๋ยหมัก เป็นต้น	งานสาธารณสุข
๓	ครัวเรือน มีการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน	(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ สำรวจข้อมูลครัวเรือนที่มีอยู่ทั้งหมดตามจำนวนที่มีผู้อาศัยอยู่จริง (๒) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ สำรวจข้อมูลครัวเรือนมีความพร้อมและไม่มีความพร้อมในการจัดทำถังขยะเปียก (๓) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ แนะนำ ส่งเสริม และขอความร่วมมือให้ครัวเรือนจัดทำถังขยะเปียก สำหรับครัวเรือนที่มีบริเวณหรือพื้นที่ในการจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนได้ รวมถึงสาธิตวิธีการใช้งาน (๔) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ จัดทำประกาศขอความร่วมมือประชาชนที่มีความต้องการนำขยะเปียกไปใช้ประโยชน์ เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำปุ๋ยอินทรีย์ และลงทะเบียนเพื่อเชิญชวนนำขยะไปใช้ประโยชน์ (๕) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ จัดทำถังขยะเปียกรวมสำหรับครัวเรือนที่ไม่มีบริเวณหรือพื้นที่ในการจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนได้องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ ทราบ (๖) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ จัดเก็บขยะเปียกที่ครัวเรือนคัดแยกไว้ดำเนินการตามกระบวนการต่อไป	งานสาธารณสุข

ที่	เป้าหมายของอปท.	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
		(๗) จัดหาสถานที่กลางสำหรับจัดทำภาชนะรองรับขยะเปียกเพื่อเป็นจุดรวบรวมขยะเปียกจาก ชุมชน โดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดวัน เวลา และเส้นทางการจัดเก็บ (๘) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ จัดทำจุดรวบรวมขยะเปียกในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน (๙) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ ให้ความรู้แก่เด็ก นักเรียน และประชาชนในชุมชนเรื่องการ บริหารจัดการขยะ	

มาตรการที่ ๒ : ด้านการจัดการขยะกลางทาง

ที่	เป้าหมายของอปท.	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
๑	องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ มีการขนขยะอันตรายชุมชน ไปยังจุดรวบรวมขยะ อันตรายของจังหวัด หรือมีการนำส่งไปให้บริษัทเอกชนนำไปกำจัด	(๑) จัดให้มีจุดรวบรวมหรือถังขยะอันตรายชุมชนอย่างน้อย หมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ แห่ง (๒) การขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของ จังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่งไปกำจัดต่อไป (๓) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนและผู้ประกอบการในท้องถิ่น เกี่ยวกับขยะอันตรายชุมชนประเภทต่างๆ การจัดการขยะอันตรายชุมชนจากการทิ้งหรือกำจัดขยะอันตราย ชุมชนไม่ถูกต้อง (๔) มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางเก็บขนขยะอันตรายชุมชน โดยสามารถ ทำเป็นปฏิทินการเก็บขนพร้อมทั้งแจ้งให้ประชาชนในชุมชนทราบ	งานสาธารณสุข
๒	หมู่บ้าน/ชุมชน มีการติดตั้งถังขยะหรือจุดรวบรวมขยะติดเชื้อ	(๑) จัดให้มีจุดรวบรวมหรือถังขยะติดเชื้อหรือจุดรวบรวมขยะติดเชื้ออย่างน้อยหมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ แห่ง (๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับขยะติดเชื้อประเภทต่างๆ	งานสาธารณสุข

มาตรการที่ ๓ : ด้านการจัดการขยะปลายทาง

ที่	เป้าหมายของอปท.	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
๑	ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ จัดอบรมการสร้างนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์จากขยะแก่ประชาชนเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ เช่น โซฟาถังขยะ โต๊ะเก้าอี้เครื่องใช้ภายในบ้านจากไม้เก่า ไม้กวาดจากเศษพลาสติก เตาเผาไร้ควัน การทำสารบำรุงดินจากไส้เดือนดิน เป็นต้น (๒) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นคุณค่าของขยะก่อนนำไปทิ้งอย่างไร้ประโยชน์ เช่น ผ้าป่าขยะรีไซเคิล การล่องเรือเก็บขยะ กิจกรรม (Big Cleaning Day) กิจกรรมทำสารบำรุงดิน น้ำหมักชีวภาพ กิจกรรมร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว กิจกรรมธนาคารขยะชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน ศูนย์รีไซเคิลชุมชน กิจกรรมขยะแลกไข่/สิ่งของ กิจกรรมตลาดนัดมือสอง เป็นต้น (๓) สถานศึกษาและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ตลอดจนสถาบันการศึกษาในพื้นที่ จัดกิจกรรมให้ความรู้ ๓ Rs หรือ ๓ช. ให้แก่เด็กนักเรียน และนักศึกษา เช่น วิธีการลดปริมาณขยะและคัดแยกขยะ การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นต้นทั้งนี้ให้มีการอำนวยความสะดวกให้แก่โรงเรียนสถานศึกษา วัด หรือหน่วยงานราชการในพื้นที่ โดยการจัดตั้งภาชนะรองรับแบบแยกประเภท เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะ (๔) ขอความร่วมมือ “ประชารัฐ” ตั้งแต่ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา ภาคศาสนา ภาคประชาสังคม/ภาคประชาชน ร่วมดำเนินการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และรณรงค์ให้ใช้ถุงผ้า (๕) สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้คัดแยกขยะมูลฝอยรายย่อย เช่น ซาเล้ง ร้านค้าของเก่า เครือข่ายชุมชน เข้ามาบริการในหมู่บ้าน/ชุมชน	งานสาธารณสุข

ที่	**เป้าหมายของอปท.**	**กิจกรรม**	**ผู้รับผิดชอบ**
		(๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จัดการรวมกลุ่มประชาชนที่สมัครใจตั้งเป็นกลุ่มบริหารจัดการขยะ และจัดหาสถานที่ทำการกลุ่ม รวมทั้งนัดหมายผู้ค้าของเก่ารับซื้อหรือกลุ่มจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนขยะเป็นเงินหรือสิ่งของที่มีมูลค่า อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง (๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการภาคเอกชน ลด ละ เลิก การใช้ถุงพลาสติกและโฟม หรือนำถุงพลาสติกและโฟมกลับมาใช้ประโยชน์ หรือขอความร่วมมือจากภาคเอกชนไม่ใช้ถุงพลาสติกใส่สินค้าและให้สร้างแรงจูงใจให้แก่ประชาชนในการใช้ถุงผ้าแทน (๘) จัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน (๙) ปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง ให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องโดยกระบวนการต่างๆ ดังนี้ การฝังกลบเชิงวิศวกรรม การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล	งานสาธารณสุข
๒	ขยะอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชการ	(๑) ในระหว่างรวบรวมขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายเพื่อรอกำจัด อปท. มีสถานที่จัดเก็บ ที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย (๒) ขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของจังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่งไป กำจัดต่อไป	งานสาธารณสุข
๓	องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ ไม่มีขยะติดเชื้อตกค้างตามมาตรการการจัดการขยะในช่วง สถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)	(๑) มีการวางระบบการขนขยะหน้ากากอนามัยและหน้ากากผ้าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปรวบรวมกับขยะติดเชื้อของสถานพยาบาลเช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น เพื่อนำส่งกำจัดต่อไป	งานสาธารณสุข

มาตรการที่ ๔ : ด้านการบริหารจัดการ

ที่	เป้าหมายของอปท.	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
๑	องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ มีการบันทึกข้อมูลปริมาณขยะที่เกิดขึ้นอย่าง ถูกต้องในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บันทึกและยืนยันข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการจัดการ ขยะมูลฝอย (มฝ.๒)	งานสาธารณสุข
๒	องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ มีการรายงานข้อมูลการบริหารจัดการมูลฝอยติด เชื้อชุมชนอย่างถูกต้อง	(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ มีการรายงานข้อมูลการจัดการมูลฝอยติดเชื้อชุมชน ให้แก่จังหวัดอย่างถูกต้องและครบถ้วน (๒) องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ มีการรายงานข้อมูลการบริหารจัดการมูลฝอยติด เชื้อชุมชนอย่างถูกต้อง	งานสาธารณสุข
๓	องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ มีการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ตามนโยบายการจัดการขยะและดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของกระทรวงมหาดไทย	องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ มีการดำเนินงานในพื้นที่ ประชาสัมพันธ์ สร้างการ รับรู้ ความเข้าใจ สร้างความตระหนักและความร่วมมือจากพี่น้องประชาชนในการคัดแยกขยะเศษ อาหารหรือขยะเศษอาหารหรือขยะเปียกในครัวเรือน	งานสาธารณสุข

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน
ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

ที่	กิจกรรมหลัก	ผู้รับผิดชอบหลัก
๑	ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ สร้างความตระหนักให้บุคลากรในสังกัด เด็ก เยาวชน และ ประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอย ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง	งานสาธารณสุข
๒	รณรงค์ประชาสัมพันธ์การลด การคัดแยกขยะมูลฝอย การลดใช้ถุงพลาสติก การใช้ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในสำนักงานอย่างเป็นรูปธรรม	งานสาธารณสุข
๓	สำนักงานจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยแบบแยกประเภทให้เพียงพอในสำนักงาน	งานสาธารณสุข
๔	จัดกิจกรรม การลดและคัดแยกขยะมูลฝอยให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อไม่ก่อให้เกิดมลพิษและ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	งานสาธารณสุข
๕	สร้างความรู้ ความเข้าใจในทุกระดับของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	งานสาธารณสุข

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน
ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

ที่	กิจกรรมหลัก	ผู้รับผิดชอบหลัก
๑	สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและภาคประชาชนในพื้นที่ ในการเสนอแนะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมตัดสินใจและร่วมมือในการดำเนินการโครงการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาขยะมูล ฝอย	งานสาธารณสุข
๒	สร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการจัดการขยะมูลฝอยโดยการมีส่วนร่วม จากภาคประชาชน	งานสาธารณสุข
๓	ยกย่อง เชิดชูเกียรติ ประกวดและให้รางวัลองค์กรและบุคคลที่มีจิตสำนึกและผลงาน การ บริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น หมู่บ้าน/ชุมชน/สถานศึกษา/ ภาคเอกชน	งานสาธารณสุข

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ
เรื่อง การใช้แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”
ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙

****

ด้วยองค์ การบริหารส่วนตำบลบางปอ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน“จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนตำบลบางปอ เป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับนโยบาย ของกระทรวงมหาดไทย นโยบายการพัฒนาจังหวัดและแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ(พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) โดยใช้หลักการ ๓ ช: ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ ๓Rs: Reduce Reuse Recycle ภายใต้กรอบการดำเนินงาน จำนวน ๓ ระยะ ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง เพื่อลดปริมาณขยะ และส่งเสริมการคัดแยกขยะที่ต้นทาง จัดทำระบบเก็บขนอย่างมีประสิทธิภาพ และขยะมูลฝอยได้รับการจัดการ อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ องค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ จึงขอประกาศใช้แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายเอาตัด มะแซ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางปอ